

Chambre des Représentants

Kamer der Volksvertegenwoordigers

16 NOVEMBRE 1949.

PROPOSITION DE LOI

accordant aux victimes de la guerre 1940-1945, agents de l'Etat, des Provinces et des Communes, la bonification de leur temps de service de guerre dans le calcul du traitement et de la pension.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

L'Etat, expression politique de la communauté nationale organisée, a pour fonction de traduire en règles positives les exigences de la vie en communauté. Parmi ces exigences, se trouvent les droits et les devoirs du citoyen en temps de guerre, droits et devoirs qui se font équilibre.

La Patrie, cette autre et haute expression de la communauté, qui parle davantage à chaque cœur de citoyen bien né, a exigé et obtenu de la jeunesse le sacrifice de la vie, soit la mutilation du corps, soit la privation de la liberté pendant des mois d'internement. De même, la patrie ne peut se montrer indifférente à l'égard de ces sacrifices accomplis au cours de la dernière guerre mondiale.

Déjà pour les invalides de guerre 1940-1945, l'article 13 des lois coordonnées des 3 août 1919 et 27 mai 1947 accorde tant dans le calcul du traitement que de la pension, la bonification du temps de service accompli effectivement pendant la guerre 1940-1945.

Mais l'invalidé n'est pas la seule victime ayant cruellement souffert de la guerre. Après une mobilisation allant jusqu'à neuf mois pour certains, les militaires belges ont, comme leurs aînés, défendu les armes à la main leur Patrie envahie et leur courage fut sanctionné par une captivité par ordre, qui, pour 65.000 soldats de l'armée de 1940, se traduisit par 60 mois d'internement.

Ces militaires ont accompli leur devoir de citoyen. En retour, la Patrie se doit de rendre justice à ces jeunes gens qui lui ont donné le meilleur d'eux-mêmes, alors que tant d'autres, plus nombreux, étaient démobilisés après la capitulation de l'armée belge ou avaient échappé à la guerre et à ses risques tout simplement en raison d'une exemption du service militaire.

16 NOVEMBER 1949.

WETSVOORSTEL

waarbij aan de slachtoffers van de oorlog 1940-1945, personeel van de Staat, van de Provinciën en van de Gemeenten, hun oorlogsdiensttijd wordt aangerekend voor de berekening van de wedde en van het pensioen.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

De Staat, politieke uitdrukking van de georganiseerde nationale gemeenschap, heeft tot taak de vereisten van het leven in gemeenschap om te zetten in positieve regelen. Onder die vereisten bevinden zich de rechten en de plichten van de burger in oorlogstijd, rechten en plichten die tegen elkander opwegen.

Het Vaderland, die andere hoge uitdrukking van de gemeenschap, dat meer spreekt tot het hart van elk edel burger, heeft van de jeugd het offer van haar leven, hetzij de verminking van het lichaam, hetzij de vrijheidsberoving gedurende lange maanden internering, geëist en verkregen. Het Vaderland kan zich dan ook niet onverschillig tonen ten opzichte van de tijdens de laatste wereldoorlog gebrachte offers.

Artikel 13 der samengeordende wetten van 3 Augustus 1919 en van 27 Mei 1947 regelt reeds voor de invaliden van de oorlog 1940-1945 de aanrekening, zowel bij de berekening van de wedde als van het pensioen, van de werkelijk tijdens de oorlog 1940-1945 volbrachte diensttijd.

Maar de invalide is niet het enige slachtoffer dat zwaar onder de oorlog heeft geleden. Na een mobilisatie die voor sommigen tot negen maanden bedroeg, hebben de Belgische militairen, zoals hun voorgangers, het overrompelde vaderland met de wapens in de vuist verdedigd en hun moed werd bekroond met een gevangenschap op bevel die, voor 65.000 soldaten van het leger van 1940, tot 60 maanden internering beliep.

Die militairen hebben hun plicht van burger vervuld. In ruil daarvan is het Vaderland aan zich zelf verplicht de verdiensten te erkennen van die jongelieden die het beste van zichzelf hebben geofferd, terwijl zoveel anderen, de talrijksten, na de capitulatie van het Belgisch leger werden gedemobiliseerd of aan de oorlog en de risico's daarvan eenvoudig door een vrijstelling van de legerdienst waren ontsnapt.

G.

On ne peut admettre que les jeunes gens qui ont pu postuler des emplois pendant la guerre bénéficient à présent, en qualité d'agents de l'Etat, d'une ancienneté de service supérieure à celle accordée à tous ceux qui, soit en captivité, soit dans la Résistance, soit en Angleterre ou au Congo, ont servi leur Patrie.

La mobilisation, la guerre, la captivité ont causé un retard de sept années aux prisonniers de guerre.

Leur comportement patriotique ne peut être pénalisé et ils ne peuvent être traités moins généreusement que les employés de la Corporation Nationale de l'Agriculture et de l'Alimentation ou autres organismes créés pendant l'occupation.

En application des dispositions du statut des agents temporaires, les employés de ces services se voient effectivement bonifiés d'une durée égale à la période pendant laquelle ils ont fonctionné dans ceux-ci.

Il s'agit de porter remède à une lacune administrative qui heurte au plus haut point le sens de la justice et de l'équité par le texte de la loi suivante.

Het is onaannemelijk dat de jongelieden die tijdens de oorlog in de gelegenheid waren naar betrekkingen te solliciteren, thans, in hun hoedanigheid van leden van het Rijkspersoneel, het voordeel zouden genieten van een grotere anciënniteit dan die welke toegekend wordt aan allen die hun Vaderland hebben gediend, hetzij in gevangenschap, hetzij in het Verzet, hetzij in Engeland of in Congo.

De mobilisatie, de oorlog en de gevangenschap hebben voor de krijgsgevangenen een achterstand van zeven jaar ten gevolge gehad.

Hun vaderlandlievende houding mag niet worden gestraft en zij mogen niet minder edelmoedig worden behandeld dan de bedienden van de Nationale Landbouw- en Voedingscorporatie of van andere tijdens de oorlog opgerichte organismen.

Bij toepassing van de bepalingen van het statuut van het tijdelijk personeel, wordt voor de bedienden van die diensten een duur aangerekend die gelijk is aan de periode tijdens welke zij daarin hun ambt hebben uitgeoefend.

Het komt er op aan een administratieve leemte die ten eerste indruist tegen de zin voor rechtvaardigheid en billijkheid aan te vullen door middel van de tekst van volgende wetsvoorstel.

A. PARISIS.

PROPOSITION DE LOI

ARTICLE UNIQUE.

Les victimes de la guerre énumérées ci-après, agents de l'Etat ou des établissements fonctionnant sous le contrôle et la garantie de l'Etat, des Provinces et des Communes, ainsi que des entreprises concessionnaires des services publics et des établissements d'instruction subsidiés par l'Etat, verront leur temps de présence sous les drapeaux entre le 10 mai 1940 et le 8 mai 1945 compter simple dans le calcul du traitement et double dans celui de leur pension :

- a) les prisonniers de guerre et les prisonniers politiques pour la durée de leur internement;
- b) les militaires de l'armée de terre, de l'armée de l'air et de la marine, ainsi que les membres de la résistance armée, pour la durée effective de leurs prestations;
- c) les militaires et civils belges mobilisés dans les cadres de la Force Publique à la colonie;
- d) les agents de renseignements et d'action visés par l'arrêté-loi du 1er septembre 1944, complété par celui du 16 février 1946,

WETSVOORSTEL

ENIG ARTIKEL.

Voor de hieronder opgesomde oorlogsslachtoffers, personeel van de Staat of van onder de controle en de waarborg van de Staat werkende instellingen, van de Provinciën en van de Gemeenten, alsmede van de ondernemingen concessiehoudsters der openbare diensten en van de door de Staat gesubsidieerde onderwijsinstellingen, wordt de tijd die zij tussen 10 Mei 1940 en 8 Mei 1945 onder de wapens hebben doorgebracht enkelvoudig aangerekend bij de berekening van de wedde en dubbel bij deze van het pensioen :

- a) de krijgsgevangenen en de politieke gevangenen, voor de duur van hun internering;
- b) de militairen van het landleger, het luchtleger en de marine, alsmede de leden van het gewapend verzet, voor de werkelijke duur van hun prestaties;
- c) de Belgische militairen en burgers die in de kaders van de Weermacht in de kolonie werden gemobiliseerd;
- d) de inlichtings- en actieagenten bedoeld door de besluitwet van 1 September 1944, aangevuld door deze van 16 Februari 1946.

A. PARISIS,
G. BACCUS,
M. DESTENAY,
J. GASPAR,
J. OBLIN,
L. MELLAERTS.